

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedelkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročilna znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglaš

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravnništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravištvu, odpravnstvu in sprejemanju inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Brzjavna in telefonična poročila.
(Novejše vesti.)

Dunaj 10. Nagodbeni odsek bode imel svojo sejo dne 13. t. m. ob 7. uri zvečer.

Dunaj 10. Cesar je sprejel danes v avdijenci srbskega kralja Aleksandra.

Dunaj 10. Cesar je vrnil obisk srbskemu kralju Aleksandru.

Budimpešta 10. Vas Lethanfala v komitatu Szepes je žrtev velikega požara. Zgorelo je 45 hiš in mnogo gospodarskih poslopij. Velik del izgorelih poslopij ni bil zavarovan.

Belgrad 10. Srbska vlada — boječa se, da bi utegnili iz različnih držav iztirani anarhisti se zateči v Srbijo — je naročila svojim poslanikom v inozemstvu, naj prosijo dotične vlade za imenik takih oseb, oziroma za fotografije, da lahko zabrani istim vstop v Srbijo, ako bi bilo potrebno.

Yokohama 10. Reuterjeva pisarna javlja: Vlada je odredila izkrcanje mornarskih vojakov, da varujejo japonsko poslanstvo v Peking.

Budimpešta 10. Finančni minister dr. Kaizl je sem dospel danes popoldne.

Rim 10. V cerkvi sv. Hjeronima se je darovala slovesna maša-zadušnica za pokojno cesarico in kraljico Elizabeto.

V Rimu se je na željo avstro-ogerskega konzula darovala slovesna maša-zadušnica za pokojno cesarico Elizabeto, katero je daroval nadškof Megatelli. Navzoča so bila civilna in vojaška oblastva in mnogo obdinstva.

Pariz 10. Vse dopoldne je bil mir. Število delaveev, ki nadaljujejo delo, je toliko, kakor je bilo v soboto. Nekoliko štrajkujočih delaveev, ki so na neki stavbi hoteli ovirati svoje tovariše na delu, se je razkropilo na samo povelje zapovednika nekega oddelka vojakov. Da se vzdrži mir, se je

vojaštvo pomnožilo znatno. Na delavski borzi so imeli štrajkujoči predpoludne več shodov, na katerih so sklenili, da se nadaljuje štrajk. Zgodilo se ni ničesar.

Berolin 10. Različni listi konstatujejo, da odpoklicanje pruskega poslanika Bulowa nikakor ne pomenja pretrganje diplomatske zveze s papeževim stolom, temveč da se na to mesto nastavi drug poslanik.

0 pritožbah proti politični
upravi na Primorskem.

V seji zbornice poslancev dne 4. oktobra 1898. so poslanci Spinčič, Laginja in tovariši interpelovali ministerskega predsednika kakor voditelja ministerstva za notranje stvari, sklicevaje se na interpelacijo istih dveh poslancev od dne 30. marca 1898., v kateri so isti, predloživši zajedno neko uradno dopisnico, vprašali ministerskega predsednika, da-li je on pri volji nemudoma zavstaviti v zistem povišano poitalijančevanje dežele.

V svojem odgovoru na to poslednjo interpelacijo — tako pripovedujejo interpelantje od dne 4. oktobra — je rekel ministerski predsednik, da ona predložena uradna dopisnica pomenja le posamičen slučaj ter da se oblasti na Primorskem v obče drže načela, da je vsako ulogo rešiti v tistem jeziku, v katerem je sestavljena.

V odgovor na ta odgovor — tako pripovedujejo nadalje interpelacija od 4. oktobra — je poslanec Spinčič s tovariši dne 6. maja predložil novo interpelacijo, v kateri je dokazal, navedši tisoče kričečih slučajev, da ona uradna, laška, že omenjena dopisnica nekemu hrvatskemu društvu

ni nikakor posamičen dogodek, ampak pravilo o krajnemu glavarstvu v Pulju!

Interpelantje od 4. oktobra pravijo potem doslovno: »S tem je dokazano jasno, da poizvedovanja, na katera se je skliceval njegova ekscelence, niso bila resnična, ter da se na Primorskem ne postopa po načelu, da je vsako ulogo rešiti v tistem jeziku, v katerem je bila sestavljena; da se z notoriško hrvatskimi ali slovenskimi strankami, in takimi, ki se poslužujejo hrvatskega ali slovenskega jezika, od strani cesarsko-kraljevih oblasti, in ne le političnih, ampak tudi ostalih, ter istotako od drugih oblasti občuje v italijanskem ali nemškem jeziku, ter da se s tem primorske pokrajine poitalijančujejo zistematično«.

»Na to vprašanje ni bilo odgovora do danes. Zistem traja dalje, istega hočejo ohraniti celo tudi nasilnimi sredstvi«.

V podkrepljenje te svoje trditve navajajo interpelantje nekaj izgledeev iz novejšega časa, sosebno pa dve namestniški naredbi. Jedna je od leta 1897. in jo je podpisal še Rinaldini, neblagega spomina, druga pa je od letos in podpisana od sedanjega namestnika grofa Gočessa.

Prva se glasi:

»Št. 18315/VIII. 1897. Glasom prijave e. k. okrajnega sodišča v Motovunu od 25. avgusta t. l. št. 5708. je župni urad v Gradini odklonil vsprejem nekega italijanskega dopisa istega sodišča v stvari matie, in to z izjavo, da je pripravljen vsprejemati le dopise v hrvatskem, slovenskem, latinskem ali tudi češkem jeziku, ker, kakor pravi, ne ume italijanščine.

Ker pa italijanski jezik v Istri spada med deželne jezike, ni opravičeno postopanje omenjenega župnega urada, kakor urada matie.

Rabata je pogladil čelo z roko ter šel dvatrikrat po sobi in rekel:

»Teci! Njega pusti! Nikogar družega. Mušketirji naj bodo popravljeni. Bobnar naj jih skliče.«

»Tristo —!« je vdaril poročnik z nogo srdito in šel po zapovedi.

Čez trenotek je vstopil v sobo Juriša Orlovič.

»Božja pomoč z Vami, general!«

»Od kod Vi, kapitan?« je zadrhtal Rabata.

»Prav s pota. Prišel sem do Karlovea.«

»Pa kako ste smeli — —?«

»Premislil sem se. Ne pojdem u Kanižo,« je dvignil Uskok glavo ponosito.

»Ne pojdete, ko Vam vkazujem jaz?!«

»Ne pojdem!«

»Zakaj da ne?«

»Ker treba Senju obrane proti Benečanom in izdajalcem.«

»Orlovič,« je zarobnel na Rabata, »to Vas bode stalo glavo!«

»Dobro!« je zganil Uskok z ramana.

»Rabata je skočil k vratom in zavpil:

»Straža!«

»Na zapoved!« je vstopil podčastnik mušketirski z štirimi možmi.

»Odvedite tega hudobneža. Vzemite mu orožje. Zaprite ga v temni stolp kraj vrat.«

(Pride še).

PODLISTEK.

50

Čuvaj se senjske roke!

Zgodovinska povest.

Spisal A. Senoa. Poslovenil F. Š. Cvetkov.

XV.

Bilo je jutro zadnjega dne leta 1601. Poročnik Capogrosso je zamišljen korakal proti grajščini.

»Sit sem že tega pasjega gnjezda. Ujca ne vidim nikjer; to je zlo, nekje blizu mora biti, blizu moje glave. Iz Gradea ni glasu, nad Rabato se vije vrana. Dà, dà, to so oni papirji!«

Poročnik je šel mimo straže v grajščino, stopal po dolgem hodniku do vrat zadnjega stolpa, do Rabatinega stanovanja. Vstopil je. Rabata je sedel na postelji.

»Kaj te nosi sem, Capogrosso, tako rano?« je dvignil general glavo. »So-li dospela pisma iz Gradea?«

»Niso.«

»Čudim se. Rekli so mi, da skoro dospe pismo od nadvojvode, da postanem hrvatski general, pa še ni nič. Senja sem že sit.«

»Tudi jaz do vrh glave,« je odgovoril poročnik hladno.

»A po kaj si prišel?«

»Da Vam resnico povem, illustrissimo, prišel sem prosit za odpust.«

»Odpust?« se je začudil Rabata.

»Da! Uskoke ste ukrotili. Glave poubili. Orloviča ste odpravili srečno pred štirimi dnevi h Kaniži, od koder se ne vrne nikdar več. Predvčerajšnjim je šla tudi Vaša vojska. Pa Vi pojdete tudi na generalsko mesto v Karlovec. Hvala Vam torej za vso milost — — —.«

»Pa zakaj ne bi šel ti z menoj?«

»Srčno rad. Ali glejte, sorodniki so mi prikrbeli kapitansko mesto v firentinski vojski in njih želja je, da bi bil pri njih. A moje zdravje! Slabo je jako v tem hrvatskem zraku, kaj še le, ako bi prišel med medvede v Karlovec?« — — —.

»Ne razumem te,« se je začudil Rabata; ali v tem trenutku se je razlegnilo iznenade molko bobnenje.

»Kaj je to?« je vzdignil Rabata glavo.

»Kaj je za vruga?« je ponovil poročnik, »saj danes ni parade, niti službe, to ni mušketirski boben. To zveni, kakor bi vodil Napolitanec medveda. Bomo videli?« je rekel Capogrosso in je tekkel na vrata. Čez nekoliko trenutkov se je povrnil blede.

»General!« je zavpil, »Uskoki stopajo v mesto!«

»Si-li znorel? Kakšni Uskoki?«

»Tri kompanije pod zastavo in bobnom, a pred njimi Juriša!«

»Ju—u—riša! Si-li znorel? Saj on je na potu v Kanižo!« je izbulil Rabata velike oči.

»Juriša je v Senju! Videl sem ga z okna na lastne oči. Zdi se mi, da ide k Vam.«

Velečastiti škofijski ordinarijat, kateremu je morda že došla neposredno kaka prijava o stvari od e. k. okrajnega v Motovunu, je naprošen službeno-ujudno, da primerno pouči župni kakor matični urad v Gradini — kateri se očitno nahaja v zmoti s tolmačenjem od njega navedenega §. 19. državnega temeljnega zakona od 21. decembra 1867., drž. zak. št. 142. — ter prisili istega, da bode vsprejemal italijanske dopise, o čemer seveda ostaja rečenemu župnemu uradu na svobodno voljo, da se za svoje lastno dopisovanje poslužuje kakega drugega deželnega jezika.

Velečastiti škofijski ordinarijat izvoli biti tako ujudnim, da prijavi semkaj o tem, kar je ukrenil.

Trst, dne 3. septembra 1897.

C. kr. namestnik Rinaldini.

Velečastitemu škofijskemu ordinarijatu v Trstu.

Interpelantje pripažajo:

»Ta slučaj se ilustruje sam po sebi. Ker italijanski jezik pripada v Istri k deželnim jezikom, mora se župni urad — v župnji z hrvatskimi verniki — kakor urad za vodstvo matice prisiliti, da vsprejema italijanske dopise. Od ordinarijata dobiva župni urad hrvatske župnije prepis nemške naredbe, po kateri naj je prisiljen vsprejemati italijanske dopise! Na italijanske župne urade, ki so tudi uradi matice, ni še nikdar od e. k. oblasti — katere bi morale postopati z vsemi jednako — došel dopis v hrvatskem jeziku, da si tudi ta jezik pripada deželnim jezikom v Istri; z istimi se ne koresponduje ni hrvatski ni nemški, ampak le italijanski, kakor bi se moralo z hrvatskimi občeovati hrvatski«.

Ta naredba je izišla torej še iz namestnikovanja sedaj upokojenega namestnika.

Druga naredba pa se glasi:

»Št. 12212/IX. 1898. Kakor naj se izvoli posneti iz priloge, se je župnik v Gročani branil vsprejeti nemški poziv, došel mu od e. k. okrajnega glavarstva v Kopru v stvarih matice.

Župni uradi delujejo v svoji lastnosti kakor uradi matice in popisov na podlagi avtoritete, podeljene jim od države in kakor taki niso zasebni, ampak javni uradi.

Jezik, v katerem naj občejuje politiški in župni uradi, še ni rešen.

Župni uradi kakor uradi matice pa nikakor nimajo pravice, da bi predpisovali oblastim, v katerem jeziku se morajo sestavljati dopisi, ki se jim pošiljajo, torej nimajo pravice, da bi poslovne spise vračali nerešene, spise, ki so sestavljeni v jealnem deželnih jezikov.

Isti morajo marveč vsprejemati take spise in jih dovajati meritoričnemu uradnemu postopanju.

Ker bi iz odklanjanja lahko nastale neprijetne ovire v javni službi, videlo bi se namestništvo, ako bi se ponavljali taki slučaji renitence, prisiljeno, strogo nastopiti proti onim, ki se zoperstavljajo.

V predležčem slučaju prosim, da bi se blagovolilo zaukazati župniku v Gročani, da najdalje do 23. t. m. ustreže zahtevi e. k. glavarstva glede izkaza o cepljenih, ker je sicer okrajno glavarstvo po zajedno izdanem ukazu obvezano, da dá sestaviti izkaz po posebnem organu na stroške in nevarnost župnika.

Naj se blagovoli prijaviti o tem, kar se je ukrenilo.

Trst, 14. junija 1898.

C. kr. namestnik Goëss m. p.

Velečastitemu škofijskemu ordinarijatu v Trstu.

O tej drugi naredbi pravijo interpelantje:

»Ta naredba je podpisana torej po sedanjem namestniku, prihaja iz najnovejšega časa — 14. junija 1898. — iz časa po odgovoru njegove ekscelence gospoda ministerskega predsednika od 21. aprila 1898., se nanaša na župnika v čisto slovenski župnji, in je bila provzročena po slučaju, ko je na slovensko ulogo župnega urada iz Gročane sledila nemška rešitev od strani e. k. okrajnega glavarstva v Kopru.

Tu se gre še dalje v mnogokaterem pogledu, nego v poprej navedeni naredbi. Župni uradi, kakor uradi matice, so od države delegovana avtoriteta, so javni uradi! Kakor taki morajo vsprejemati in reševati spise politiške oblasti, naj so žeti spisi, kakor v tem slučaju, sestavljeni v nemškem jeziku,

ali v italijanskem v drugih slučajih, brez ozira na to, da služijo v slovenskih župnijah! Ako zahtevajo slovenskih dopisov od e. k. okrajnih oblasti — kakor jim to gre po zakonu — potem se pravi, da hočejo predpisovati e. k. oblastim oni jezik, katerega morajo rabiti. Nemški jezik, ki še pod vladno Pretis-Rinaldinijevo ni bil deželni jezik, je postal to pod vladno Goëssovo! Ako nastajajo ovire v javni službi, potem ni na tem kriv organ e. k. oblasti, ki postopa nezakonito in pristranski, ampak župnik, ki zahteva, da se zanj uporablja zakonito pristojna mu pravica; in zato je renitent, je upornik, se postopa žnjim strogo, in se dajejo spisi reševati po posebnih organih na njegove stroške in nevarnost«.

Na to navajajo interpelantje še mnogo konkretnih uprav kričečih slučajev v ilustracijo postopanja e. k. oblasti ukljub v zakonu zajamčeni ravnopravnosti ter povprašujejo, navedši še enkrat vprašanje v interpelaciji od dne 6. maja 1898, nastopno:

2) Ali je Vaša ekscelence pri volji v zmislu državnih osnovnih zakonov:

a) naložiti podrejenim oblastim, da bodo hrvatske in slovenske uloge reševale hrvatski in slovenski, in da bodo v obče občeovale hrvatski in slovenski strankami, poslužujočimi se hrvatskega in slovenskega jezika?

b) storiti primerne korake, da bodo tudi druge e. k. oblasti občeovale v hrvatskem in slovenskem jeziku z notoriško hrvatskimi in slovenskimi strankami?

c) ter sploh zaustaviti v zistem povišano političnoevanje primorskih pokrajin — Istre, Trsta z okolico in Gorice-Gradišče?

3) ali je Njegova ekscelence pri volji, čim prej dati zadoščenja pravnemu čutu, globoko užaljenemu po danes navedenih dveh naredbah e. k. namestništva v Trstu in po dogodkih v Istri?

Dunaj, dne 4. oktobra 1898.

(Podpisanih 50 poslancev.)

Politični pregled.

V TRSTU, dne 11. oktobra 1898.

Sodni uradnik in politiške agitacije.

Minister pravosodja je izdal podrejenim predsednikom viših sodišč naredbo, katero morajo isti takoj prijaviti sodnim uradnikom. Minister pravi v tej naredbi, da opaža že dlje časa, da se osebe sodnega stanu udeležujejo politiških agitacij. To da bi utegnili vzbujati sum o nepristranosti in objektivnosti teh funkcionarjev. Zakonodajca je res zagotovila sodniku popolno nezavisnost. S tem pa mu vendar ni dala pravice, da bi podpiral težnje, ki so nasprotne njegovi poziciji. To škoduje le njegovemu ugledu. Neodvisnost sodnika se mora čuvati ne le navzgor, ampak tudi navzdol. Sodniki, ki prav umevajo svojo nalogo, se bodo gotovo strogo ravnali po teh navodilih, a bodo zajedno gledali, da odstranijo iz stanu sodnikov vse take življe, ki ravnajo drugače. Minister pozivlja torej predsednike, naj o predlogih za imenovanja točno opisujejo vse okolnosti, tako, da se bode moglo zanesljivo soditi o nesposobnosti dotičnikov za ono službo, v katero bi hoteli priti.

Borba za nagodbo. Oči so zdaj obrnene v Budimpešto, kjer se pogajati obe kvotni deputaciji. Skoro gotovo pa je že sedaj, da nimamo mi Avstriji glede kvote pričakovati nikacega ali le malo zboljšanja. Madžari se prekrčevito drže svoje koristi. Sicer pa ne tiče težave v vprašanju kvote; če ne pride do sporazumljenja, pa odloči nazadnje krona. Težave so glede družih vprašanj pogodbe: trgovinska in carinarska zveza, bančno vprašanje itd. Listi, ki dobivajo svoja nadahnenja od ogerske vlade, nas že opozarjajo na to, da od ogerske strani ni pričakovati nikake prijenljivosti. Ti listi izjavljajo, da načrti zakonov o nagodbi so sad obojestranskih koncev in se morajo smatrati kakor ukupnost, katere ni smeti spreminjati. Ker pa sti se obe vladi obvezali, da bosti skrbeli za to, da oba parlamenta vsprejmeta pogodbo, smatrala bi vlada ogersko — čim večina avstrijskega parlamenta ne vsprejme pogodbe — da je prišel čas, da srma in neodvisno od Avstrije poskrbi za ogerske interese.

Tako govore Ogrci: jasno, določno, kakor navadno govore oni, ki so navajeni diktirati. Finačni minister dr. Kaizl je dal razumeti v avstrijskem

skem parlamentu, da vlada se ne bode protivila vsaki spremembi nagodbenih predlog. Iz tega bi bilo sklepati, da se avstrijska vlada nadeja, da bode mogla še kaj iztisniti iz ogerske vlade. Sodé po gori navedenih ogerskih glasovih se je ta nada skrčila popolnoma. Situacijo avstrijske vlade je torej smatrati skrajno kritično, ker je tudi danes še v popolni negotovosti, da-li dobi ali ne dobi večine v parlamentu za nespremenjeno pogodbo.

Spor med nemškim cesarjem in Vatikanom? Nemški poslanik na sv. Stolici, Bülow, je nepričakovano odpovedal s tega mesta. V prvi hip je zavladalo prepričanje, da je ta odredba posledica opetovanih izjav papeža — zlasti pa najnoveje do francoskih romarjev —, da bode on, papež, najodločnejše branil pravico Francozke do protektorata nad katoliki v Orijentu. Ker pa hoče Nemčija potegniti na-se protektorat nad nemškimi katoliki, z čemer se spravlja v zvezo tudi sedanje potovanje cesarja Viljema v Palestino, sodijo, da se cesar Viljem čuti užaljenega vsed tega odpora sv. Stolice proti nameram Nemčije ter da je odpovedanje Bülowa pojav te ozlovoljenosti. Ne ve se pa, ali so diplomatske vezi mej Nemčijo in sv. Stolico sploh pretrgane, ali pa pride na Bülowo mesto drug mož, ki bode znal, kakor pravijo, energičneje braniti nemško stališče na sv. Stolici.

Domače vesti.

Dijamantni jubilej. V Poreču je daroval minole nedelje kanonik Anton Predonzani svojo dijamantno sveto mašo. Jubilar je v 85 letu svoje dobe, a je še neverjetno čvrst na duhu in telesu.

Kdo — nima prav?! V svoji interpelaciji o znanih dogodkih v Poreču pravi državni poslanec Gambini, da se zlorabljajo kliči »Živela Avstrija!« v pretvezo za začetek z najhujimi nasilstvi na škodo javne varnosti oseb in imetja italijanskega prebivalstva v pokrajini istrski. (Kako to, saj v Poreču so demonstrovali Italijani?!)

Poreška »Istria«, torej najbližja politiška in narodna sorodnica poslanca Gambinija, pa izjavlja svedčano, da ves dogodek v Poreču ni bil nič drugega, nego posledica — novega vina! Mimo tega da so bili izgrezniki sami dečaki in kaznovati da bi se morali le stariši, ker tako slabo vzgajajo svoje otroke.

Sedaj nastaja vprašanje: ali nima prav Gambini, ki govori o grozni nevarnosti za osebe in imetje Italijanov, ali nima prav »Istria«, ki pravi, da vse skupaj ni bilo nič?! Nam pa se zdi, da nimata prav ni Gambini, ni poreški list, da marveč preti res nevarnost, toda ne italijanskemu ljudstvu kakor takemu.

Le style c'est l'homme. V šte. od 7. oktobra smo rekli v notici »K položaju« mej drugim:

»Za veselost v teh resnih trenutkih skrbimo zopet mi — Slovenci!« »Narod« in »Slovenec« se tepeta z vso srditostjo za medvedovo kožo, da-si medved še leta Bog ve kje. Ali jeza Slovenec je gotova, če postane ministrom — kak Slovenec. Če bode prav Narodovec, ne bode prav Slovenec — mesto da bi bili veseli vsi skupaj, ako bi prišlo do tega, da se popravi stara vnebovpijoča krivica, sestoječa v tem, da naše južne slovanske pokrajine niso imele še nikdar svojega zastopnika med svetovaleci krone! Mi pa se kregamo: kdo bo? Kako nizko stališče! Tako smešno majhni smo še, da prav za prav res nismo dorasli še — za ministre!

Te več nego skromne opazke smo bili napisali na željo, izraženo od mnogih strani. Prijatelj in sovražnik pa morata pripoznati, da je te opazke narekovala le gola ljubezen do stvari in pa skrb, da ne bi zavidnost in mejsebojna mržnja — ta tradicijonelna božja šiba Slovenec — pokvarili ali celó preprečili, kar se utegne pripravljati sedaj za nas dobrega po naravnem razvoju dogodkov samih. To je zadoščalo »Narodu«, da nam meče v obraz »infamijo« in »perfidijo«; da nas obdolžuje, da »sleparimo javno menenje«, da si »izmišljamo«, da »klepetarimo tja v en dan« ter da oni ne zahtevajo — dunkel ist der Rede Sinn — da bi bila »Edinost« poštena nasproti njim!

Vse te duhteče ljubeznjivosti nam je poklonil »Narod« iz svojega posebnega priročnega slo-

varja baje zato, ker nismo povedali natančno, da je le »Slovenec« rogovilil proti Ferjančiču, in ne »Narod« proti Povšetu?! Pred vsem je jasno iz besedila notice, da smo hoteli mahitati po slabosti, ki je last vsem nam Slovincem ter opozoriti na škodo, ki bi utegnila nastati, ako se ne spametujemo vsaj v teh kritičnih trenutkih. Iz notice »Narodove« same pa je razvidno, da je »Slovenec« rogovilil proti Ferjančiču. Iz tega je razvidno, da sti se lansirali dve kandidaturi. Kdo je lansiral drugo?! To bi kazalo, da se vendar bijejo vplivi od tu in tam, posebno pa za -- kulisami! Da, da, marsikaj se godi tudi za kulisami in to marsikaj včasih prihaja tudi nam na ušesa! V članku minolega petka očita zopet »Narod« »Slovencu«, da usiljuje »svojega Povšeta« in dodaje še, da bi bil Povše ministru tako podoben, »kakor pečen krompir fazanu.« Ta ne posebno duhovita primera ne kaže ravno, da je »Narodu« vse jedno, kdo bi bil minister Slovencev! »Narod« je osmešil torej pred svetom moža, o katerem ni izključena možnost, da postane zastopnikom naroda mej svetovalec krone. Ali ne ve »Narod«, da je smešenje huje, nego najhujši napadi, ker — ubija! Morda res ni bil na pravem mestu izraz »srdit« boj; no, pa je bilo zbadanje, ki pa peče včasih še bolj nego udarec. In takim postopanjem se v resnici smešimo pred svetom! Res je, da je »Slovenec« napadal Ferjančičovo kandidaturo, kar je istotako odločno obsojati se stališča koristi našega izmučenega naroda, toli hrepenečega po oddihljaju, ali odklanjal je Ferjančiča kakor svojega političnega nasprotnika, nikakor pa ni smešil Ferjančičeve osebe!! Sicer bodi kakor hoče! In da ima »Narod« stvarno popolnoma prav na vsej črti in mi krivo istotako na vsej črti, dejstvo ostane vendar-le, da tudi dobre stvari ni smeti braniti takimi — epiteti, s kakoršnjimi je nas obsul »Narod«. Onega, ki pozna naš list in njegove poštene narodne namene, vendar ni uveril »Slovenski narod«, da je »Edinost« res »infamen«, »perfiden«, »klepetav« list, ki — z »lažmi slepari« javno menenja. Pač pa si boče oni rodoljub, kateremu je le za stvar in za ničesar drugega, mislil svojo o ljudeh, ki ne znajo, ali pa nočejo — kar je še huje — obdnevati — drugače! Kajti: le style c'est l'homme!

Na druga očitanja »Narodova« na drugem mestu.

Bodi jim pojasnilo! »Slovenski Narod« nam očita, da »Edinost« preži na »Narod« istotako, kakor preže nanj mladi kranjski duhovniki, »Slovenec« pa da si ne upa reči ni besedice!

Prvo in drugo ni resnice. Ako bi mi res tako prežali na »Narod«, ožigosali bi bili tisti nesrečni članek, v katerem je člankar splezal na vrhunce samozametavanja, vrgši od sebe vsako sled samoljubja, proglasivši vse naše pokrajine za pasivne in potisnivi s tem orožje v roke nasprotnikov, kakor priča posl. Kaiser. Ali mi smo pogoltnili doli svojo ogorčenost in smo molčali le zbok plemenite želje, da bi se Slovinci vsaj v teh kritičnih trenutkih kazali kompaktne v svojih zahtevanjih ter da bi vsaj za sedaj, tako rekoč na razpotju, v zgodovinsko važnih hipih, ne kazali odurne slike žalostnega klanja med brati, katera želja nam je narekala tudi ono notico, radi katere nas je »Narod« napal tako, kakor zna — le on!

To pa je že res, da so naše polemike z »Slovincem« postale redkeje, nego so bile nekdanj; ali to se ni zgodilo vsled tega, ker smo se morda spremenili mi ali izdali svoja načela, ampak to je posledica dejstva, da je »Slovenčeva« stranka oziroma naše pokrajine jela pametno poštovati naše odnošaje in naše potrebe, ter nam pušča sedaj svobodno roko v marsičem, radi česar bi bil pred par leti gotovo navstal najhujši prepir. In ne le svobodno roko smo dobili v teh stvareh, ampak celó podporo dobivamo sedaj od somišljenikov »Slovenčevih« na Primorskem. Danes smemo mi svobodno grajati škofa, ordinarijat, posamične duhovnike, ne da bise nam bilo bati zamere mej duhovščino!! V naših sedanjih bojih nam je ta svoboda neprecenljive vrednosti. To svobodo more primerno ceniti le oni, ki pozna naše razmere in naše boje. V Ljubljani bi seveda lahko našli na prstih par rok vse one, ki res poznajo te naše razmere. Toda jednega Hribarja imajo tam, ki je med tistimi, ki so pogledali malone v sleherni kotiček naše domovine. To je gotovo značajan mož, nepre-

mično zvest načelom narodne stranke; njega naj vprašajo torej gg. uredniki »Naroda« za menenje o izreku, ki ga je nedavno zopet napisal neki dolenski dopisnik »Slov. Naroda«, o izreku namreč, da Slovinci se morajo uveriti, da prav lahko izhajamo brez duhovnikov!! G. Hribar pove gospodom lahko, kaj bi bilo n. pr. v Istri brez duhovnikov!! Izhajali bi že, toda — na narodnih grobeh. V zmislu tega izreka je dosledno uredovan »Slov. Narod«. Naravno je torej, da moramo prihajati v navskrižje z listom, urejevanim v tem zmislu. »Slov. Narod« vidi pred seboj v prvi vrsti »Slovenčevce«, mi pa vidimo pred seboj tolpe ljutih in brezsrčnih sovražnikov in vidimo pred seboj narod, ki krvavi iz sto ran v obupnem boju s temi sovražniki. Tu gre za življenje, gospoda! In pa še za tako dragoceno življenje — za življenje naroda! V takem položaju smemo že zahtevati od — rodni bratov, da so pripravljeni iti do skrajne meje v samozatajevanju. Le onega moremo smatrati pravim prijateljem našim, ki je pripravljen za vsaki sacrifizio del intelekt, ko treba pomagati iz nevarnosti za življenje. Tako zahteva rodoljubje.

»Narodovci« naj le govorijo: mi, na Kranjskem, izhajamo lahko brez duhovnikov, — in mi na Primorskem bodemo molčali k temu, prepuščaje bratom na Kranjskem, naj sami pridejo na čisto med seboj. Dokler pa se bode izdajala parola, da Slovinci sploh lahko izhajamo brez duhovnikov in dokler bode »Narod« tudi urejevan v tem zmislu, dotlej se bodemo postavljali po robu takemu — nepoznanju potreb naroda ob periferijah!

Ali nas ume sedaj »Narod«, da postopanja »Edinosti« ne narekuje ni bojevitost proti njemu, še manje pa strah pred »Slovincem«.

Resnici na ljubo. Pišejo nam: Prečitavši članek v »Slovencu« od dne 7. t. m. pod naslovom: »Slovinci — pa tržaška državna policija«, jel sem natančno poizvedovati, da-li in koliko je na tej stvari resničnega. Danes Vam morem sporočiti z vso gotovostjo, da v »Slovencu« omenjeni stražar ni bil v službi v bližini dogodka, opisanega v omenjenem članku ljubljanskega lista, ampak na Corsu. Od kompetentne strani se mi je tudi zatrdilo, da napadeni redar ni govoril onega dne z nobenim gospodom ne o tem in ne o drugem. Posebno pa morem še povdariti, da je dotični stražar Slovenec.

Jaz sem gotovo zadnji, ki bi hotel braniti javne organe, kadar se kaj zagrešijo. Ali to bi želel v interesu naše stvari, da bi se ne napadali neopravičeno ljudje, ki so nam — če tudi neprijazni — pa vsaj nepristranski. Uredništvo mora seveda postopati v dobri veri, zato je dopisnikom tem nujneja dolžnost, da so vestni v svojih poročilih.

Resnicoljub.

Še — Metelliano. Čitatelji vedo že, da po »Piccolovem« znači to — Materija. Toda glasilo vseh Židov in vseh — bab vendar še ni prav prepričano, da je umejo vsi, sicer ne bi v poročilu o razpravi proti Mikoliču iz Materije poleg »Metelliano« pristavilo v oklepju še »Matteria«. No, pa saj ni zahtevati od občinstva, da bi se tako hitro privadilo na toli drzne — iznajdbe »Piccolove«.

»Pensée Slave«. Posebnim zadoščenjem doznajemo, da to novo, oziroma preustrojeno podjetje vspeva prav lepo. Od raznih strani prihajajo vspodbujanja in — naročniki. Poslednjih se je oglasilo celó izmed Madjarov. To podjetje nam bo moglo res veliko koristiti, ako se razvije. Kajti za nas bi bilo pridobljeno neizmerno veliko, ako bi široki neslovenski svet jel prav spoznavati naše razmere. Zato želimo temu podjetju popolnega vpeha. Zlasti pa priporočamo list »Pensée Slave« onim rojakom in rojakinjam, ki se uče ali namerujejo učiti se francoščini.

Zahvala. Podpisani se zahvaljujemo v imenu onih ubogih družin, ki imajo svojih členov v zaporu radi lanskim volilnim izgrediv, za poslano podporo od dohodka slavnosti pevskega društva »Hajdrih« na Proseku.

Bazdelili smo po potrebi. Še enkrat torej hvala društvu »Hajdrih« in vsem, ki so pripomogli k temu.

V Sv. Križu dne 9. oktobra 1898.

Ivan Tence, I. Košuta in M. Košuta.

Pevsko in bralno društvo »Primorsko« v Mačkoljah bode imelo v nedeljo dne 30. oktobra

t. l. svojo prvo veselico s plesom. Razpored veselice priobčimo pravočasno.

Odbor tržaške »Kmetijske družbe« bode imel svojo sejo v petek dne 14. t. m. popoldne ob 2. uri in pol v svoji pisarni, ulica Geppa št. 14, I. n.

Ženski podružnici družbe sv. Cirila in Metoda v Sežani je o priliki smrti svoje sestre podarila gdč. Dobroslava Mahorčič 15 gld. Za velikodušni dar prisrčna hvala!

Zavodu sv. Nikolaja pristopila sta gg. Fran Golja, župan na Grahovem in Vogrič Hrabroslav v Trstu z doneskom po 2 kroni. Gospa Fani Macák je darovala zavodu 5 Kr. in ne 4, kakor je bilo omenjeno v zadnjem izkazu v »Edinosti«.

Odbor.

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so od 25. avgusta do konca septembra poslali: Gdč. Franjica Šmid na Gaštelju pri Kranju iz društvenega nabiralnika 5 gold. — Harambaša iz Rajhenburga nabral na shodu na Kumu pri hajducih 2 gld. — Il. bistriška-trnovska moška podružnica po g. Kr. Hodnika 25 gld. — Č. g. Jožef Zelnik, župnik v Čemšeniku 2 gold. — Gospa Matilda Sebenikar na Rakeku 5 gold. — Slavna posojilnica v Cerknici 10 gold. — Gosp. Vinko Poljanec, bogoslovec v Celovcu, nabral pri cesarski slavnosti »Bralnega društva« v Podovincih 12 gold. — Podružnica v Komnu na Krasu po č. g. dekanu Lukežiču 1 gld. — Podružnica na Greti pri Trstu 32 gold. 67 nč. — Podružnica za Tolsti Vrh in okolico 16 gld. — Mala družba pri čast. g. dekanu Lavrenčiču v Šmartinu pri Litiji 6 gld. — Iz nabiralnika Slaparjeve gostilne v Lukovici 5 gld. — G. abiturijent Fr. Kimovec 4 gld. 10 novč., nabrane na izletu cerkljanskih pevk pri g. A. Mejaču v Komendi. — Slavno uredništvo »Slovenskega lista« zbirko 20 gold. 82 nvč. — G. Anton Mežan, gostilničar na Studencu, iz nabiralnika 50 nvč. — Podružnica »Gorenjska Dolina« v Kranjski gori 77 gld. 33 nvč. — G. Fran Lavtižar, učitelj v Kamni Gorici, 1 gold. kot mesečna doneska za september in oktober a 50 novč. — Kamniška ženska podružnica po blagajničarici gdč. Reziki Karolnikovi 64 gld. s prošnjo, »da bi se vendar že enkrat ljubi Bog usmilil tlačnih Slovencev«. — Stanovitne požrtvovalnosti pa prosijo vse blage Slovence:

Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda.

O postopanju z novinec. O tistem glasovitem napadu na Lonjerce nam pišejo: Mladenci so peli grede po velikem trgu. Prvi so jih napadli s palicami sinovi Bernardina. Tem so prišli na pomoč gostje iz kavarne »Municipio«. Najprej je bil ranjen eden naših. Ta je iztrgal napadaleu palico iz rok in je udaril z isto po njem. Zaprl so enega našega in 2 nasprotna. Policija je pridržala našega, ona dva pa izpustila.

Toda povdariti treba, da je bilo v tej bitki do 300 slavnih junakov, oboroženih palicami proti šestnajstori Slovincem. Radovedni pa smo, kako bi se bili vedli ti junaki, ako bi bilo 300 Slovencev in samo 16 njih. To bi bili kazali pete in delali konkurenco Baratieriju, ki je po tisti slavni bitki pri Aba Carima prebežal v 24 urah nekaj sto kilometrov.

Drugi dopisnik nam piše: Neki orožnik je vodil 8 novincev, ki so šli mirno kakor jagnjeta. Storili pa niso ničesar več ni ničesar manje, nego da so peli. Dobili so po 24 ur zapora.

Prejeli smo in objavljamo: Cenjenemu uredništvu časopisa »Edinost«. V smislu §. 19. tisk. zak. 17. decembra 1862, poziva se cenjeno uredništvo, da blagovoli uvrstiti v prihodnji zjutranji izdaji svojega lista sledeči uradni popravek:

V listu »Edinost« z dne 6. oktobra 1898 št. 194. (večerno izdanje) pod notico »Pozor« objavljeno trditev, da c. kr. davčna administracija izdaja tiskovine za izkaze stanovalcev le v nemško-italijanskem jeziku, ter da prezira slovenščino kot nekaj tuji jezik, ni resnična, kajti do sedaj so se vedno in se še izdajajo tiskovine v nemško-slovenskem jeziku istim strankam, koje so jih zahtevale, oziroma zahtevajo, brez ugovora.

C. kr. davčna administracija v Trstu dne 9. oktobra 1898.

Lyro.

Izgrediv v Trstu. Včeraj so se nadaljevale pred tukajšnjim deželnim sodiščem razprave radi

zadnjih izgrediv v Trstu. 35-letni Josip Jelusič iz Hrpej je bil obsojen radi javnega nasilstva na 18 mesecev težke ječe. Nadalje so bili obsojeni radi pobijanja svetilk: 28-letni Ivan Jerončič in 26-letni Fran Svetina, vsaki na šest mesecev, 25-letni Henrik Lašič in 17-letni Viktor Kovačič vsaki na 5 mesecev in 24-letni Andrej Orel na 4 mesece.

Radi izgrediv v Deyinu so zaprli — tako poročila »Piccolo« — tudi tamošnjega župana, g. Plesa. Izročen je baje že sodišču v Trstu.

Izpred sodišča. Včeraj je obsodilo deželno sodišče 24-letnega Josipa Mikolicia iz Materije radi javnega nasilstva na 8 mesecev ječe. Zoperstavljal se je namreč stražarjem in je jednemu stražarjev zmečkal prst tako, da je poslednji še na razpravo došel še z obvezano roko.

„Hôtel Europa“ v Pulju je kupil gosp. F. Pečenko in ne prevzel oskrbnitva. V tem zmislu bodi popravljena dotična naša vest.

Koledar.

Danes v torek 11. oktobra: Nikazij, Firmin škofa.
Jutri v sredo 12. oktobra: Maksimilijan, Serafin.

Solnčni: Lunni:
Izhod ob 6. uri 20 min. Izhod ob 1. uri 26 min.
Zahod „ 5. „ 12. „ Zahod „ 3. „ 24. „
Ta je 42. teden. Danes je 283. dan tega leta, imamo torej še 82 dni.

Različne vesti

Dobro sredstvo, da se izpozna treznost. Neki angleški gostilničar, ki se posebno hoče držati zakona proti pijanstvu, postopa na originelen način, da spozna, ako sme temu ali onemu svojemu gostu, ki je že malo »meglen«, še natočiti pijače. Kadar je prišel tak gost v njegovo krčmo, se mora najprvo parkrat zavrteti okoli sebe, a pri tem imeti zavezane oči. Ko je storil to, ga še prosi opreznosti gostilničar, naj stoji nekoliko časa na jedni nogi, a drugo naj vzdiguje do stanovitne višine. Ako prišlee prestopi tudi to skušnjo, dobi zaželjene pijače, ako ne, tedaj ne dobi ničesar.

Razmere mej sibirskimi prognanci. Razmere v Sibiriji morajo biti uprav škandalozne. Pred kratkim zadušilo se je na neki ladiji, ki je peljala prognance v Tomsk, 31 jetnikov. Ostali so pa nevarno oboleli. Vlada je ukazala strogo preiskavo. Ako bode le kaj pomagalo.

Kitajska cesarica. Stara cesarica kitajska, ki vlada že drugokrat kitajsko cesarstvo, je zelo energična žena. Prvikrat je vladala, ko je bil cesar še mladoleten, a pred devetimi letimi se je javno odrekla vladi in politiki. V resnici pa je vedno vplivala na mladega cesarja, ki je bil vedno pod njenim varstvom. V diplomatskih krogih pa se je njena oseba zelo malo vpoštevala, dokler se ni minolega poletja nakrat razglasilo, da jo je v njenem letovišču obiskal pruski knez Henrik. Na Kitajskem je javno menenje silno razburila vest, da je cesarica vrnila obisk knezu Henrik. Na to se je cesarica zelo naglo odločila za to, da prevzame ona vladu in je izkoristila v to priliko, ki se ji je ponujala vsled političnih dogodkov. Stara cesarica je zelo odločna žena in vodi politiko z uprav možko samozavestjo.

Psevdonimi kronanih glav. Kadar potujejo vladarice v svojo zabavo, želijo ostati nepoznane ter se v to svrhu poslužujejo izmišljenih imen. Naša cesarica je rabila v to svrhu ime kraljice Hohonembs, a po katastrofi v Mayerlingu si je — ko je potovala v Pariz — nadela ime madame Ricolson, da jo nikdo ne spozna. Angleška kraljica potuje pod imenom »grofica Balmoral«, portugalska kraljica kakor grofica Vilacosa, španjolska kakor grofica Toles, udova kralja Frana II. kakor kneginja Castro, kraljica Friderika kakor grofica Lingen. Istotako si pridevajo psevdonime cesarji in kralji, kadar potujejo. Belgijski kralj rabi psevdonim grofa Ravensteina, portugalski kralj grofa Barcelasa, waleški princ potuje kakor grof Chester, bolgarski knez kakor grof Mureny, švedski prestolonaslednik si nadeva ime grofa Karlsberga. Knez Viktor Napoleon navadno rabi ime grof Monealieri. Najbolj znani vladarski psevdonim je oni cesarice Evgenije, ki potuje pod imenom »contesse de Bierrefonds«.

Brzjavna in telefonična poročila. (Zadnje vesti.)

Dunaj 11. Namestnik Primorski, grof Goëss, je položil danes v roke cesarjeve prisego kakor tajni svetnik.

Dunaj 11. Občni zbor delničarjev tovarne za orožja v Steyru je bil viharen. Predsednik družbe, vitez Taussig, je izjavil, da se ne boji ni delničarjev, ni državnega pravdnika.

Budimpešta 11. Ministerski predsednik grof Thun je došel semkaj.

Budimpešta 11. V palači ministerskega predsedništva ogerskega je bila predpoludne daljša konferenca med obema ministerskima predsednikoma in obema finančnima ministroma.

Budimpešta 11. Možno je, da se poganja kvotnih deputacij jutri prekinejo definitivno, ker menda ni nobene nade do kakega sporazumljenja.

Benedke 11. Mesto se že pripravlja na vsprejem cesarja Viljelma, ki dospe semkaj v četrtek, dne 13. t. m.

Za sestanek nemškega cesarja s kraljevo dvojico italijansko se prirede tukaj velike slavnosti.

Madrid 11. Španjsko vojaštvo zapusti Portoriko v prihodnjem tednu, Kubo pa v novembru.

Pariz 11. »Figaro« trdi, da pokrajinske zveze služnikov na železnicah nočejo čuti o štrajku. »Matin« javlja, da so odposlanci delavcev v zemlji formalno izjavili v nekem posvetovanju z zastopniki pisarne municipalnega sveta, da prično zopet z delom le tedaj, ako se da zadoščenje vsem drugim štrajkovecem.

Kaneja 11. Sultan je zaukazal generalnemu guvernerja na Kreti, Djevad-paši, naj vsprejme in spremlja cesarja Viljelma na potovanju istega v Sirijo. Djevad-paša je že odpotoval danes v Beyrout ter je Šakir-paša prevzel poveljstvo na Kreti.

London 11. »Times« javlja iz Pekinga, da se je izdala naredba, s katero se je zadušilo domače novinstvo, so se kaznovali izdajatelji ter odpustili oni uradniki, ki so podpisali spomenice v prilog reformam.

Postrežnico

išče podružnica sv. Cirila in Metoda na Greti. Prednost imajo zakonske žene brez otrok.

ZALOGA POHIŠTVA

trdke

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Via Riborgo 21 in Piazza Rosario 2
(šolsko poslopje).

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, žimnic in pogrinjal. Na zahtevanje ilustrovan cenik zastoj in franco. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

„EDINOST“

Glasilo političnega društva „Edinost“ za Primorsko.

Izhaja v Trstu dvakrat na dan razen nedelj in praznikov.

Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri zvečer. O ponedeljkih in po praznikih izhaja prvo izdanje ob 1. uri popoldne. — Naročnina znaša: Obe izdanji gl. 21.—; samo večerno izdanje gl. 12.—, (poslednje zadostuje za naročnike popolnoma). Posamezne številke stanejo: Zjutranje izdanje 3 kr., večerno 4 kr.

V Trstu se razprodaja „Edinost“ po tobakarnah v teh-le ulicah in trgih:

Piazza Caserma št. 2. — Via Molin piccolo št. 8. — Via S. Michele št. 7. — Ponte della Fabra. — Via Rivo št. 30. — Campo Marzio. — Via delle Poste nuove št. 1. — Via Caserma št. 13. — Via Belvedere št. 21. — Via Ghenga št. 2. — Volti di Chiozza št. 1. — Via Stadion št. 1. — Via Acquedotto. — Via Istituto št. 18. — Piazza Barriera. — Via S. Lucia. — Piazza Giuseppina.

V okolici se prodaja:

Na Greti pri gosp. Pogorelec, v Škedenju pri gosp. Antonu Sancin (Drežar) in pri Sv. Ivanu pri gosp. Ani vdovi Gašperšič. — Izven Trsta prodaja se „Edinost“ v Gorici v tobakarni g. Josipa Schwarz v Šolski ulici.

Slovinci! Naročajte, podpirajte in širite med rodoljubi to glasilo tržaških Slovencev, katerega program je v prvi vrsti ohranitev in razvitek milega nam slovenskega naroda na tržaškem ozemlju in bramba nam po zakonu zajamčenih pravic.

Rojaki, uvažujte naše geslo: „V edinosti je moč!“

Praktikanta

sprejme takoj

„Tržaška posojilnica in hranilnica“

(registrovana zadruga z omejenim poroštvom)

Prošnje je uložiti do 16. t. m.

Spiritus sinapis compotusis
ALGOFON.

Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatič. glavobolu, migreni itd.
Steklenica z navodilom stane le 20 nvč.

ter se dobiva jedino le v lekarni

PRAXMARER (Ai due Mori) Piazza grande TRST

Paziti na ponarejanja.

Tržaška posojilnica in hranilnica,

registrovana zadruga z omejenim poroštvom,
ulica S. Francesco št. 2, I. nad.

(Slovenska Čitalnica).

Hranilne uloge se sprejemajo od vsakega, če tudi ni ud zadruga in se obrestujejo po 4%. Rentni davek od hranilnih vlog plačuje zavod sam.

Posojila dajejo se samo zadrugnikom in sicer na vknjižbo po 5½%, na menjico po 6%, na zastave po 5½%.

Uradne ure so: od 9—12 dopoldne in od 3—4 popoldne; ob nedeljah in praznikih od 10—12 dopoldne.

Izplačuje se: vsaki ponedeljek od 10—12 dopoldne in vsaki četrtek od 3—4 popoldne.

Poštno hranilnični račun 816.004.

Hotel Volpich

„PRI ČRNEM ORLU“ (AQUILA NERA)

TRST — Via S. Spiridione, Corso, Via S. Nicolò — TRST

Najbolj v središču mesta ter na novo opravljen.

KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.

V prtiljeju

„Restavracija Pilsen“ od F. Volpicha.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaela Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimnic in peresne, ogledal in železnih blagajn, po cenah, da se ni bati konkurence.